

VITNESBÖRD FÖR SABBATSSKOLAN

Ellen G. White

Rannsaka skrifterna

...

Sabbatsskolan ger både unga och gamla dyrbara tillfällen att läsa Guds ord. Men för att få den rätta nyttan av sabbatsskolan måste både unga och gamla använda någon tid till att studera läxorna och söka få en grundlig kännedom om de punkter, de innehålla, samt om de andliga sanningar, dessa punkter skulle lära dem. I synnerhet böra de unga läras inse nödvändigheten av att få en full förståelse av de i läxorna använda skriftställena.

I flera sabbatsskolor har man tyvärr för sed alt gå igenom läxan direkt ur läxhäftet. Så borde det icke vara; och det behövdes ej heller, om den tid, som ofta användes på ett onyttigt eller t. o. m. syndigt sätt, i stället brukades till att studera skriften. Det finnes ingen orsak till att lärarna eller eleverna skulle lära sabbatsskolläxorna på ett mindre noggrant sätt, än de lära läxorna i en vanlig skola. -- De böra tvärtom läras bättre, eftersom de behandla ämnen av oändligt större betydelse. Försummelse i denna sak misshagar Gud.

Du, far och mor, tag var dag tid till att studera sabbatsskolläxan tillsammans med dina barn. Försumma hellre att göra ett besök, om så skulle vara, än att gå miste om den stund, som avskilts till ordets dyrbara undervisning. Både föräldrarna själva och barnen skola få nytta av ett sådant studium. Lär de viktigare skriftställena i läxan utantill, icke såsom av tvång utan som en förmån. Skulle även

minnet i början vara bristfälligt, så skall det dock genom övning bli allt tillförlitligare, så att det efter någon tid kommer att bli en ren glädje att fylla sinnet med sanningens dyrbara ord. Och en sådan vana skall visa sig vara en övermåttan värdefull hjälp till andlig tillväxt...

Följ en viss plan vid läsningen av Guds ord i ditt hem. Försumma vad som helst av det timliga; undvik all obehövlig syning och allt onödigt arbete med matlagningen, men sörj framförallt för att själen får livets bröd. De goda följder, som en timmas, ja blott ert halvtimmas gemensam läsning av Guds ord för med sig, kunna ej beräknas. Låt bibeln vara sin egen tolk, i det du samlar allt som vid olika tillfällen och under olika omständigheter säges om ett visst ämne. Avbryt icke denna hemmets undervisningstimme, om du skulle få besök. Komma några besökande in under läsningen, så inbjud dem att taga del. Låt det synas, att du anser det mera viktigt att erhålla kunskap om Guds ord än att få världslig vinning och deltaga i världsliga nöjen. -- ("Sabbath School Worker", april 1885.)

Kapitel 1

Till ledare och lärare i sabbatsskolan

Vägen till framgång

Det finnes mycket allvarligt arbete att utföra inom våra sabbatsskolor, och de som ha ledningen om hand, böra arbeta med förstånd och takt. Det är en krävande och betydelsefull uppgift att ha med människosinnet att arbeta, att kunna efterlämna riktiga intryck och giva karaktären dess rätta daning. Den är en förständig lärare, som söker få eleven att själv använda sina krafter och sitt förstånd i stället för att ständigt söka ge så mycket upplysningar som möjligt.

Gång efter annan har jag mottagit brev med frågor angående de plikter, som vila på en sabbatsskolas ordförande. En, som särskilt kände sig bekymrad över att han icke kunde väcka större intresse hos lärarna och medlemmarna, sade, att han använde mycken tid till att tala med dem och förklara allt, som han menade vore av vikt, att de förstode, och likväl syntes det vara stor brist på intresse. De blevo icke andligen påverkade. Jag önskar att här säga till denne uppriktige broder och till andra, som kanske arbeta under liknande svårigheter: Undersök om du icke själv till stor del bär ansvaret för denna brist på andligt intresse? Mången ordförande söker att göra för mycket själv och underlåter att uppmuntra sina lärare och elever att göra vad de kunna. Sådana ledare äro i stort behov av mera rättframhet och andligt allvar. De hålla långa, torra tal i

sabbatsskolan och på lärarmötena och trötta ut både lärare och elever. Sådana predikningar förfela helt och hållet sin avsikt. Undervisningen avpassas ej efter skolans verkliga behov, och de vinna ej de andras hjärtan, därför att deras egna ej äro fyllda med andlig medkänsla. De inse icke, att de genom sina långrandiga, tröttande predikningar döda intresset för och kärleken till sabbatsskolan ...

När arbetarnas hjärtan äro i harmoni med Kristus, och när han bor i dem genom en levande tro, skola de ej hålla hälften så långa tal eller utvisa hälften av den klyftighet, som några nu göra; men vad de skulle säga i all enkelhet och i kärlek skulle tala till hjärtat, och de skulle komma i ett innerligt samförstånd med lärarna, eleverna och församlingsmedlemmarna.

En verklig lärare skall få sina elever att följa med. Hans ord skola vara få men allvarliga, och emedan de komma från hjärtat, skola de vittna om sympati och om innerlig kärlek till dyrbara själar. Den utbildning han har, kan måhända vara begränsad, och han har kanske ringa naturliga anlag, men hans kärlek till arbetet och hans villighet att arbeta i ödmjukhet skall sätta honom i stånd att väcka ett djupt intresse både hos lärarna och eleverna. De unga skola känna sig dragna till honom. Hans arbete skall ej bli blott en formsak. Kanhända har han en förmåga att både hos lärare och elever kunna finna verkliga pärlor av andliga och intellektuella sanningar, och under det han sålunda lär andra, kommer han också att lära själv. Eleverna bli ej överväldigade av den djupa lärdom, han lägger i dagen, och med enkla, rättframma ord kunna de omtala det intryck,

läxan gjort på dem. Följden blir ett djupt och levande intresse för sabbatsskolan. Genom Kristi evangeliums enfald har han mött dem på deras egen mark. Deras hjärtan ha blivit gjorda mjuka och mottagliga, och nu kan han dana dem efter Mästarens förebild.

Ett skarpt och vaket förstånd kan vara en fördel; men en lärares kraft ligger dock i hans hjärteförbindelse med honom, som är världens ljus och liv. En lärare skall älska människorna och alltid söka höja dem. Han skall ej ständigt gå med en förebråelse på tungan, utan kunna känna verkligt medlidande. Han skall ej tycka sig själv vara någonting, ej heller bör han vid alla tillfällen söka stå på sin egen värdighet; Jesu ödmjukhet skall uppenbaras i hans liv, och han skall vara medveten om sanningen av Jesu ord: "Mig förutan kunnen I intet göra" (Joh. 15:5). Sådana lärare är det vi behöva, och med sådana vill Gud samarbeta. "Lären av mig", säger Kristus, "ty jag är saktmodig och ödmjuk av hjärtat" (Matt. 11:29). Många, som ha ett arbete inom sabbatsskolan, behöva gudomlig upplysning. Det fattas dem den andliga vishet, som gör det möjligt för dem att förstå deras behov, som de arbeta för.

Några fel, som påpekas

Ledd på ett rätt sätt är sabbatsskolan ett av Guds stora medel att föra själar in i sanningens kunskap. -- Det är ej bra, att lärarna i klasserna tala ensamma hela tiden, utan de böra få eleverna att omtala vad de själva veta. Därefter må läraren med några få korta, på sak gående anmärkningar eller exempel understryka det som bör läras. Under inga omständigheter får läraren först gå igenom läxan

helt mekaniskt och sedan sätta sig ned och låta barnen sitta och titta omkring sig eller viska och leka med varandra, som man ofta får tillfälle att se. En sådan undervisning är icke blott utan allt värde, den är t. o. m. fördärvlig. Är läraren förberedd så, som han bör vara, så kan varje ögonblick användas. Barnens verksamma tankar böra ständigt hållas sysselsatta. Barnen böra ledas till att uttala sina egna meningar, och så kan man rätta på dessa eller gilla dem, allt efter som det behövs. Men aldrig får läraren sätta sig ned och säga: ”Nu är jag färdig.”

Man blir aldrig färdig med läxan. Du, som är ordförande i en sabbatsskola, klaga aldrig inför dina lärare eller elever och använd aldrig hårda ord. Önskar du att påverka skolan till det bästa, så lägg undan piskan och utöva ett himmelskt, inspirerande inflytande, så att du kan få alla med dig. När regler bestämmas eller planer läggas, så låt dessa så mycket som möjligt vara ett uttryck för skolans egna önskemål. I flera sabbatsskolor härskar en skarp, kritisk anda och man gör mycket väsen av former och regler, under det att de långt viktigare åliggandena, utövandet av Guds kärlek och barmhärtighet, försummas. Alla måste vara glada. Befinner sig någon själ i mörker, så låt honom åter komma ut i solljuset, innan han inträder i sabbatsskolan. En mor, som alltid talar om sina stora svårigheter och alltid klagar på barnen för deras brist på förståelse, kan aldrig få det rätta herraväldet över dem. På samma sätt kommer det att vara med dig, du som är lärare eller ledare i sabbatsskolan. Ser du några brister i detta avseende, så gör ej ditt inflytande om intet genom att tala därom, utan gör på ett lugnt sätt ett inflytande gällande, som kan avhjälpa det onda. Överväg noga och lägg planer för hur skolan

skall kunna få en stark organisation och en god disciplin...

Vi böra känna stor börda för själar och dagligen bedja, att styrka och visdom må givas oss för sabbaten. Lärare, kom ofta samman med dina klasser! Bed med dem och lär dem att bedja! Verka på hjärtana och låt de uppsända bönera vara korta och enkla, men allvarliga. Låt dina ord vara få och väl valda, och låt dina elever av dina läppar och av ditt exempel lära, att Guds sanning måste slå rot i deras hjärtan, om de skola kunna bestå i frestelserna. Vi önska se hela skaror av unga människor bli omvända till Gud och utvecklas till nyttiga medlemmar i Guds församling. (S. S. W., oktober 1885.)

Kapitel 2

Sabbatsskolans inflytande

Sabbatsskolan bör vara ett av de bästa medlen och den mest betydande faktorn i arbetet att föra själar till Kristus. De som arbeta inom sabbatsskolan, behöva i fullaste mått ha den helige Ande. De kunna icke vara Kristi medarbetare, med mindre de ha honom boende i sina hjärtan genom tron... Barnen böra röna ett mera avgjort religiöst inflytande. De ledande inom sabbatsskolan och lärarna böra söka ernå full harmoni inom sitt arbete. Lärarna, föräldrarna och barnen böra samarbeta. Varje arbetare måste söka vinna vishet och takt, så att han kan fullfölja de strävanden, som Gud kräver av honom. Vi måste alltid vara taktfulla och skarpsynta och snara att se tillfällen till att göra gott och att gripa dessa tillfällen och utnyttja dem på bästa sätt. Lärarna i de olika klasserna böra ha hjärterum för varje enskilt barn och ha omsorg om vart och ett av dem.

Sabbatsskolarbetet, som är ett arbete för tid och evighet, kan omöjligen utföras, om ej läraren har ett innerligt umgänge med Gud. Jesus har sagt: ”Rannsaken skrifterna, ty i dem menen I ju eder hava evigt liv; och det är dessa som vittna om mig” (Joh. 5:39, eng. övers.). Man må aldrig tåla ett blott ytligt studium av sanningen. Gör varje sanningspunkt klar för barnen. Överfyll ej deras sinne med en massa på en gång. Guds dyrbara ord skall vara en lykta på deras stig och ett ljus för deras fotter. Framhåll för dem att det är just deras

förmån att få vandra i ljuset. Fridens, renhetens och helighetens väg har banats för att Herrens förlösta skola vandra på den. Kristus har gått före dem på denna stig; han är den sanne herden, och genom att följa honom kunna de undgå alla avvägar och farliga fallgropar.

Guds ord må lära dem, att alla, som skola ingå i himmelen, måste hava en fullkomlig karaktär; ty endast därigenom kunna de möta sin Herre i frid. Många barn och unga människor visa genom sitt ansiktsuttryck sin karaktär. De bära sin levnadshistoria med sig i sina anletsdrag. En sann Guds arbetare bör delgiva barnen en god, ren och kristlig karaktär, vilken sedan kommer att visa sig i deras ansiktsdrag, ty dens ansikte, som har Kristus boende i hjärtat, skall uttrycka förfining, renhet, frid och kärlek. I andras ansikten kan man få se en helt annan karaktär uttryckt: egoism, list, bedrägeri och avund ha där lämnat spår efter sig. Hur svårt är det ej för sanningen att prägla hjärtat och ansiktsuttrycket hos sådana människor! ...

Val av lärare

Den undervisning, som meddelas barn och unga, bör aldrig vara av ytligt slag. Såsom sanningens försvarare böra lärarna göra sitt yttersta för att lyfta fanan högt. Större skada kan ej vållas en sabbatsskola, än att till lärare insättas unga män och kvinnor, vilka lagt i dagen stora brister i sin kristliga erfarenhet... Slå ej av på fordringarna inom sabbatsskolan. Till lärare må edra barn ha sådana, vilkas exempel och inflytande bli till en välsignelse och icke till en förbannelse. Barnen må ständigt bibringas höga tankar om den dygd, renhet och helighet, som kännetecknar en kristens liv. Deras

begrepp angående denna sak få icke på något sätt förvirras. Ingen får handla ovist eller i likgiltighet i dessa angelägenheter. Giv icke med mun eller penna någon uppmuntran till män eller kvinnor, som ej äro moraliskt fullödiga, och vilkas förflutna visar, att de äro samvetslösa och icke rättskaffens. De få vara skarpsinniga, kunniga och begåvade, men om ej hjärtat är fyllt av Guds Ande, och om de ej ha en fläckfri karaktär, kommer deras inflytande att verka nedbrytande och icke uppbyggande; det kommer att vara till skada var de än äro, och vad de än sysselsätta sig med.

Vi äro i stort behov av män och kvinnor, som förstå syndens allvar och hata all orättfärdighet, som ha god andlig syn, så att de kunna se vad Guds sak behöver och som arbeta med ett nitiskt och oegennyttigt intresse, i det de städse dölja det egna jaget i Kristus. Vi behöva unga män, som äro Gud behagliga och som äga en praktisk gudsfuktan och vilkas samveten äro snara till att märka och förstå faran; män och kvinnor, som ej sträva efter självupphöjelse och icke söka dölja den inre människans förfall under gudfruktighetens täckmantel; sådana, som äro medvetna om sin egen svaghet och sina karaktärsfel, och som i sin hjälplöshet med sin själ vilja klänga sig fast vid Jesus Kristus. De som äro tillfredsställda med sig själva och mena att deras tillvägagångssätt är höjt över all kritik, komma att utföra ett mycket bristfälligt arbete. Aposteln sade: ”När jag är svag, då är jag stark” (2 Kor. 12 : 10). Då han kände sin egen svaghet, höll han genom tron fast vid Jesus Kristus och hans nåd.

Envar som på något sätt är förenad med Guds verk, måste vara

anspråkslös och försiktig i sina handlingar, om han vill undgå att bliva förförd av själafienden. Har du ej personligt ljus från Gud, kommer du säkerligen att begå stora felsteg; du kommer att kalla det goda ont och det onda gott. Det har blivit mig visat, att mindre vikt bör läggas vid formen, och att man i stället bör inrikta sig på att åstadkomma ett verkligt hjärtats arbete inom sabbatsskolan. Varje lärare bör känna, att han är en Guds missionsarbetare. Han måste använda sin tid och sin begåvning till att lära känna Guds ord, så att han sedan kan meddela denna sin kunskap till sina elever. En lärare är olämplig för sitt arbete, om han ej själv lär någonting. Han behöver nya, friska tankar, nya, fullständiga planer, fart, liv och ande i arbetet. Han skall kunna undervisa.

Läraren bör ej inskränka sig till att återupprepa de tryckta orden i läxhäftet, fastän han dock skall vara fullt förtrogen med både orden och tanken i läxan. Innan en lärare går till sin klass, bör han alltid ha klart för sig vad han önskar få utfört denna dag och vid detta tillfälle. Att man själv läser upp läxan för klassen är icke att undervisa den; enkla, rättframma ord är vad som behövs, och tydligt framhållna tankar. Se framför allt till att dina elever förstå dig. Fatta de icke din tanke, så är ditt arbete förgäves. Skumma icke av på ytan; träng djupt ned. Bibeln är vår regel och vårt rättesnöre i livet. Den sunda läran måste bringas i en levande förbindelse med dina elevers sinnen och hjärtan, och sålunda skall den komma att bära frukt, ty en sund vandel skall bli den synliga frukten av ditt arbete.

Sanningens verkningar

Varje sabbatsskolfunktionär, som genom Kristi förvandlande nåd gått över från döden till livet, skall uppenbara den djupa inverkan, Guds Ande gjort på hans hjärta. De som försöka att vägleda andra och vilja giva sig ut för att leda själar in på helighetens väg, under det att de i sin egen vandel visa böjelse för nöjeslystnad och högmod och en önskan att lysa, äro otrogna tjänare. Deras liv svarar ej mot deras bekännelse; deras inflytande är Gud misshagligt. En grundlig omvändelse är vad de behöva. De ha sina hjärtan så fyllda av det värdelösa världsliga, att det ej finnes någon plats för upphöjda, förädlande sanningar. I själens tempel behöver rensas ut och fejas, ty satan bor i hjärtat i stället för Kristus.

Det är nödvändigt att ådagalägga stor försiktighet vid tillsättandet av män och kvinnor på förtroendeplatser. Man bör känna något till deras förflutna och den karaktär, de utvecklats. Hellre må man öka klassernas storlek till det dubbla under gud fruktiga arbetares ledning än att tillsätta flera lärare, vilkas inflytande ej harmoniserar med den heliga sanning, vi bekänna oss till, ty deras inflytande kommer att verka demoraliserande. Uppmuntra varje sann. oppriktig arbetare att fortsätta sitt arbete och minnas den sanningen, att var och en skall bli belönad efter sina gärningar. Låt ditt arbete blott gå ut på att förhärliga Gud. Du skall ej vägra att bära ett ansvar, därför att du känner din egen svaghet och ofullkomlighet, ty Gud kan giva dig styrka och vishet, om du är honom hängiven och vandrar i ödmjukhet. Ingen får av bekvämlighet neka att arbeta, men ingen må heller gå åstad i blindo

och vara påträngande med sina tjänster, då de ej behövas.

Plikten att verka för andra

Varje sann arbetare må vara tacksam till Gud, för att tillfälle gives honom att verka för Mästaren. Sök tillfällen till att göra gott och bruka den begåvning, Gud har givit dig, i det du dagligen söker nåd till att göra vad gott är och till att verka med framgång. Tanken på de tillfällen till att utföra goda gärningar, du under det förflutna förspillt, borde ödmjuka dig i stoftet och egga dig att se upp, så att du ej vidare låter något tillfälle att vara andra till välsignelse gå obeaktat förbi. Hur ofta har ej tiden kommit och fört ett arbete med sig, men arbetaren har ej varit på sin post! Ord skulle ha kunnat bli sagda, som skulle ha hjälpt och styrkt svaga själar, som kämpat med frestelser; men de blevo icke sagda. Väl genomtänkta personliga strävanden kunde ha blivit gjorda, och de skulle ha frälst en själ från döden och dolt en mångfald av synder; men ingen fanns, som fullgjorde arbetet. De försumliga skola på Guds dag ställas inför de försumligheter, de begått. Kristi blod, som renar från all synd, är övermåttan dyrbart. Förstå vi Kristi frälsande nåd, borde detta egga oss till att gripa varje tillfälle till att göra det goda. Dessa ögonblick äro oskattbara, så framt de användas till Guds ära. De som sträva efter jordisk rikedom, passa alltid på tillfällena, då det gäller för dem att nå sitt eftersträfvade mål, och Kristi arbetare böra ej vara mindre ihärdiga, då det gäller att vinna själar för honom. De kunna vara Kristi medarbetare endast om de genom att följa Kristi exempel göra gott mot alla, de kunna nå med sitt inflytande. Må för Kristi skull lärarna och de ledande inom sabbatsskolorna vara män och kvinnor,

som inse ansvaret på den ställning, de ha, såsom de som skola vaka över själarna och en gång avlägga räkenskap inför Gud för det inflytande de ha övat över dem, som blivit dem anförtrodda... (S. S. W., april 1886.)

Kapitel 3

Möjligheter inom sabbatsskolarbetet

Våra sabbatsskolor äro intet mindre än bibelföreningar, och i sin heliga uppgift att undervisa om Guds ords sanningar, kunna de uträtta långt mer än de hittills gjort. När sabbatsskolan ledes på ett rätt sätt har den en underbar kraft och möjligheter att utföra ett stort arbete, men den är icke nu vad den kan och bör vara. Sabbatsskolan bör verka stärkande och förökande på församlingen. Under inga omständigheter får den tillåtas gå på sidan om församlingens intressen. Inom sabbatsskolan finnes fält för det mest värdefulla missionsarbete, och om nu goda tecken visa sig, så äro dessa endast antydningar och förebud till vad som kan uträttas.

Dess stora uppgift att medelst bibelläsningar giva bibeln en mera framskjuten ställning inom hemmet ger åt sabbatsskolverksamheten en ökad betydelse och visar nödvändigheten av att lärarna äro gudhängivna män och kvinnor, som förstå skriften och på ett rätt sätt kunna lära sanningens ord. Tanken att hålla bibelläsningar är av himmelskt ursprung och möjliggör utsändandet av hundratals unga män och kvinnor i missionens tjänst till att utföra ett betydelsefullt arbete, som eljest ej skulle kunna utföras.

Bibeln är fri från alla bojor. Den kan bäras till var mans dörr, och dess sanningar kunna framhållas för var enskild människa.

Många finnas, som, när sanningen når dem, liksom de ädla judarna från Berea dagligen vilja rannsaka skrifterna för att se, hur det förhåller sig. Kristus sade ju även: ”Rannsaken skrifterna, ty i dem menen I ju eder hava evigt liv; och dessa är det, som vittna om mig” (Joh. 5:39, eng. övers.). Jesus, världens frälsare, bjuder människorna icke endast att läsa utan att ”rannsaka skrifterna”. Det är ett stort och betydelsefullt verk, som blivit oss anförtrott; fullfölja vi det, skall det bli oss till stor nytta, ty lydnad mot Kristi ord blir aldrig obelönad. Denna lydnad i följandet av det ljus, som uppenbarats i hans ord, skall Kristus på ett särskilt sätt ihågkomma ...

Vilken undervisning som bör meddelas

Utom vårt samfund finnas många sannt kristna, som leva efter det ljus, de ha, och Gud ser med större välbehag på dessa än på dem, som ha större ljus, men ej bruka detta genom att göra motsvarande gärningar. Lärjungarna träffade en gång en man, som verkade i Jesu namn, och då Johannes omtalade detta för Jesus, sade han: ”Vi ville hindra honom, eftersom han icke följde oss.” Men Jesus bestraffade detta Johannes’ sinnelag och sade: ”Den, som icke är emot oss, han är för oss” (Luk. 9:38, 39). Han, som är vägen, sanningen och livet, vill bliva uppenbarad både i deras liv, anda och uppförande, som tro på Jesus och som vilja lära av honom. Lärarna och föräldrarna böra utvisa det ömmaste intresse och medlidande för dem, som ej tro på sanningen. De böra aldrig varken med ord eller handling såra den människa, Kristus köpt med sitt blod. Om de äldre visa likgiltighet och köld och hysa ett osympatiskt, fränstötande sinnelag komma barnen att taga efter, och på så sätt blir deras karaktär ej danad efter

den gudomliga förebilden. Vi måste med tålmod uppfostra barnen till att förstå, att Gud fordrar av dem, att de skola vara missionärer, och att de icke få vara egenkära, trångbröstade och ofördragsamma, utan att de i stället skola vara storsinta i sina föreställningar och tankar angående andra människor. Om alla utföra sitt verk i kärlek och visa sig verkligt kristligt förekommande, skola de vinna själar och föra dyrbara kärvar in i Herrens lada.

Ett är säkert: det finnes för litet av kärlekens ande bland sjundedagsadventisterna, både i församlingens och sabbatsskolans verksamhet. Både arbetare och elever sätta sitt mål för lågt. Alla behöva bli mera högsinnade; de måste få högre och ädlare syften; måste få inandas en högre och renare atmosfär. Från våra sabbatsskolor och högskolor skola de unga gå ut för att bli verkliga missionsarbetare. De behöva den allra bästa undervisning och kristliga uppfostran. Förutom kunskap behöva de den kraft, som skall sätta dem i stånd att inneha prövande och ansvarsfulla ställningar. Den intellektuella och andliga tillväxten bör vara lika utpräglad som utvecklingen av de fysiska krafterna. De unga böra inse nödvändigheten av att de skola vara starka och kompetenta såväl intellektuellt som andligt. Många kunna icke förvärva denna styrka, icke emedan de sakna begåvning, utan därför att de ej kunna ådagalägga bestämdhet och ihärdighet i sina strävanden. De böra utnyttja sina tillfällen till det yttersta och vara mycket omsorgsfulla för att kunna bli i stånd till att bära bördorna och dela ansvaret med dem, som äro alltför betungade och överarbetade. Det viktigaste av allt missionsarbete är att utbilda arbetare, som själva kunna gå ut på missionsfälten och förkunna evangelium för allt skapat.

Sabbatsskolläraren bör vara ett föredöme i tro, kärlek, lära och uppförande. Han bör vara enkel i sin klädedräkt. Han bör visa skönheten av det naturliga och sanna i motsats till det falska och konstlade. Han bör lära sina elever att älska Gud, i det han ger dem det ena budet efter det andra och så småningom fogar till hela nya sidor av sanningen, tills den framträder för tanken så tilltalande och skön, som den verkligen är. Han bör bedja och arbeta, tills han ser dem, som anförtrotts honom, förenade med sanningen, ser dem i besittning av Guds kärlek, som övergår allt förstånd. (S. S. W., januari 1889.)

Kapitel 4

Föräldrarnas och lärarnas ansvar

Jag känner ett djupt intresse för våra sabbatsskolor över hela landet, ty jag tror, att de i Guds hand äro redskap att lära vår ungdom bibelns sanningar. Både föräldrar och lärare böra ständigt sträva efter att intressera de unga för de ting, som ha evighetsvärde. Sabbatsskolan är ett missionsfält, och i arbetet där bör visas mer missionsanda, än tidigare varit fallet. Lärarna i alla årsklasserna, såväl bland nybörjarna som bland de mera försigkomna, behöva ständigt se upp till ljusets stora källa för att hämta visdom, kraft och nåd till att dana sina elevers hjärtan och för att kunna arbeta vist med dem, som äro köpta med Kristi blod. Varje lärare bör vara en ödmjuk lärjunge hos Honom, som är ödmjuk och saktmodig av hjärtat. Ingen bör taga del i arbetet med den avsikten att bli betraktad som en överlägsen lärare eller ovanligt dugande person utan endast för att kunna vinna själar för Kristus. Man kan bli frestad till att inblanda sig själv och det egna jaget i allt vad man gör; men sker detta, kommer det att fördärva ens arbete, ty följderna blir den att man kommer med långdragna, torra anmärkningar, som icke alls intressera eller ens gagna barnen.

Samtidigt som det är av betydelse, att läraren gör ihärdiga strävanden, är det dock även av betydelse, att arbetet ej helt överlåtes åt sabbatsskolans eller församlingens arbetare utan att det får ha sin grundval och sitt stöd i det arbete, som utföres i hemmet.

Föräldrarna ha ett heligt ansvar och en helig uppgift, och av dem fordras, att de äro sin uppgift trogna och att de bära sitt ansvar i fruktan för Gud och att de vaka över sina barns själar, eftersom de en gång skola avlägga räkenskap ...

Kristi undervisning till Israels barn från molnstoden pekar just på föräldrarnas plikter och är varken oklar eller svår att förstå. Denna undervisning är given oss till förmaning och gagn. ”Så skolen I nu lägga dessa mina ord på edert hjärta och edert sinne, och I skolen binda dem såsom ett tecken på eder hand, och de skola vara såsom ett märke på eder panna” (5 Mos. 11:18). Vid varje arbete, som deras händer utförde, skulle de minnas Herrens befallning. Den skulle bindas på deras händer, icke bokstavligen, men så att den skulle öva inflytande över varje handling i deras liv. Den skulle vara såsom ett märke på deras panna. Deras sinne skulle hålla sig till sanningen i Guds befallningar, och de skulle låta sig ledas av grundsatserna i dem. ”Och I skolen lära edra barn dem, i det att du talar om dem, när du sitter i ditt hus och när du går på vägen, när du lägger dig och när du står upp; och du skall skriva dem på dörrposterna i ditt hus och på dina portar; på det att I och ed ra barn mån länge få bo i det land som Herren med ed har lovat edra fäder att giva dem, lika länge som himlen välver sig över jorden” (5 Mos. 11:19-21)...

Lär dig tillbakadragenhet och ödmjukhet

Den anvisning angående Israels barns undervisning, som Guds Son gav Moses är lika nödvändig nu som den var då, och vår tids

fäder och mödrar böra giva akt på den lika noga som Israels barn fordom. Önska vi se de resultat, som Gud har sagt skola bli frukten av att följa hans väg, så måste kristendomen inflätas i allt, som hör till livet i hemmet. Stolthet, övermod och brist på tillbakadragenhet äro karaktärsdrag, som känneteckna nutidens barn, och de äro en vår tids förbannelse. När jag ser dessa frånstötande och ej alls kristliga karaktärsdrag framträda på alla håll och samtidigt ser, att föräldrarna och lärarna göra allt de kunna för att framhålla barnens duktighet och framgång, gör det ont i mig; ty jag vet, att detta är just motsatsen till det tillvägagångssätt man skulle använda.

De föräldrar och lärare, som hämta sin kunskap från bibeln och vilkas sinnelag och handlingar bestämmas av dess heliga grundsatser, behöva icke gå vilse och finnas på avvägar och förbjudna stigar. Ödmjukhet och tillbakadragenhet äro övermåttan dyrbara egenskaper, vilka man bör lära barnen både i hemmet och i sabbatsskolan. Man skall undervisa dem om de höga krav, Guds lag ställer på dem och om deras ansvar inför Herren. Den undervisning, man giver dem, bör vara av ett sådant slag, att den kan skickliggöra dem till att vara till nytta här i livet och till att få en pats i det kommande eviga riket...

Huru man skall undervisa

Hur betydelsefull är icke den undervisning, som kan givas barnen och de unga, genom att man för dem upplåter skriften med samma rättframhet som Kristus! Läraren måste lämna alla sina invecklade, högtravande uttryck och meningar hemma, och skall

endast använda de enklaste ord, som de unga lätt kunna förstå. Men för att vara en duglig lärare fordras icke endast att man skall undervisa på ett enkelt sätt; man måste också föra sympati och kärlek med sig in i sabbatsskolan. Barnen skola uppskatta dessa egenskaper och påverkas av dem. De äldre äro blott vuxna barn. Påverkas icke även vi av blickar och ord, som vittna om en verklig sympati och kärlek? Jesus, den gudomlige läraren, försäkrade lärjungarna om sin kärlek till dem. Han iklädde sig icke människonaturen i någon annan avsikt än den att kunna visa människorna Guds barmhärtighet, kärlek och godhet genom att giva frälsning och lycka åt dem, han skapat. I denna avsikt var det han led döden. På samma gång som han uttalade sitt djupaste medlidande, gladde han sig i medvetandet om, att han ämnade göra ”långt mera”, än de kunde bedja om eller ens tänka på. I sitt verk för människornas väl, uppenbarade han dagligen hur öm hans kärlek till det fallna människosläktet var. Hans hjärta var en outtömlig källa av medlidande, ur vilken det längtande hjärtat kunde fyllas med livets vatten ... (S. S. W., april 1889.)

Kapitel 5

Behovet av sann gudsfruktan i våra sabbatsskolor

Våra sabbatsskolor äro icke, vad Herren önskar att de skulle vara, ty man stöder alltför mycket på den yttre formen och på det mera maskinmässiga, under det att den Guds livgivande kraft till själars frälsning, för vilken Kristus dog, icke uppenbaras. Detta missförhållande måste skaffas bort, ty eljest kunna sabbatsskolorna ej fylla sin uppgift. Vi måste ha gudhängivna lärare, som älska Gud över allting och sin nästa som sig själv. Herren har ordnat det så att lärarna skola kunna tilltaga i duglighet från sabbat till sabbat, så att deras undervisning skall kunna bära någon frukt, i det de arbeta med både tiden och evigheten i sikte. Vi behöva i våra sabbatsskolor unga män och kvinnor, som äga en levande gudsfruktan; icke en värdelös ytlig erfarenhet, utan en djup inre fromhet, som är en följd av att de dagligen gå i Kristi skola, så att de till andra kunna meddela de ting, Kristus lärt dem.

De som nöja sig med att hålla sig till en fastslagen, innehållslös form och alltid vandra i ett enda bestämt spår, skola icke kunna nå målet eller kunna utföra det arbete, som fordras av en lärare i sabbatsskolan; men om de, som deltaga i denna viktiga gren av Guds verk, äro kristna i ordets fulla bemärkelse och i Herrens fruktan utföra sitt av Gud anvisade arbete med kärlek till människorna, som Kristus lidit och dött för, så skola de vara Guds medarbetare. När sabbatsskolans ledare och lärare utan förbehåll

lämna sig åt Gud, skola de icke allenast göra beslut, utan de skola även kunna i sitt liv fullfölja sina beslut. Så snart de, som arbeta inom sabbatsskolan eller i det dagliga skolarbetet, sätta till sin kraft så som de böra, med full förståelse av sitt beroende av Gud, skall Kristi nåd skänkas dem såsom en hjälp i deras mänskliga strävanden. Det är av betydelse, att varje enskild arbetare förstår, att en själs överbevisning och omvändelse är en följd av ett samarbete mellan mänskliga ansträngningar och gudomlig kraft. Vidmakthållandet av själens fullständiga överlämnande åt Gud är lika nödvändig för lärarna och ledarna inom sabbatsskolan som för predikanten på talarstolen, ty de äro alla utan skillnad delaktiga i verket att leda själar till Kristus. Såsom Kristus gjorde, skall var och en på sin plats i kärlek verka för de villfarande och obotfärdiga. Detta önskar Kristus se förverkligat i sabbatsskolarbetet.

Lärarnas exempel

Lärarna böra giva ett rätt exempel for de unga både i anda, i uppförande och i klädsel. Deras klädedräkt bör vara enkel och passande, och i anden böra de vara lika tillbakadragna som ett barn, men clock rena och ädla, ty de stå inför Guds ansikte för att för sina elever framställa Jesu karaktär. Med andakt och med hjärtats ömhet böra de betrakta dem, som äro dem anförtrodda, ihågkommande vad Jesus sade: ”Sen till att I icke förakten någon av dessa små; ty jag säger eder, att deras änglar i himmelen alltid se min himmelske Faders ansikte” (Matt. 18:10). Guds änglar, som skåda Faderns ansikte i himmelen, se på barnen och de unga, vilka du såsom Guds levande redskap undervisar om frälsningens väg. Betänk detta, du

ordförande eller lärare; du befinner dig i himmelska änglars närvaro och utför ett arbete, vilket beskaffenhet skall vittna omdin trohet eller din otrohet mot Kristus.

Om lärarna alltid ville minnas, att det är den helige Ande, som skall uppenbara de himmelska tingen för själen, och att denna himmelska uppenbarelse verkar på sinnet med den gudomliga sanningen, endast när de arbeta i Kristi anda; och om de alltid förstode, att de äro omgivna av änglar och att de stå på helig mark, skulle ett långt mer följdrikt arbete bli utfört i våra sabbatsskolor. Lärarna skulle icke vara så utblottade på andlig kraft och nåd, ty de skulle förnimma Guds närvaro; de skulle inse, att de blott äro mänskliga redskap, genom vilka Kristus meddelar sitt himmelska ljus. Deras arbete skulle vara buret av allvar och kraft, och de skulle erkänna, att Anden kommer dem till hjälp i deras skröplighet.

Ledarna och lärarna i våra sabbatsskolor måste vara omvända, vara verkligt finkänsliga på det andliga området. Sanningens dyrbara lärdomar få icke framställas på ett slappt, livlöst sätt; genom dagligt umgänge med Herren och genom att taga emot det klara ljuset från rättfärdighetens sol måste funktionärerna erhålla livgivande kraft till hjälp i strävandena att vinna själar för Gud. Kristus måste ständigt vara medelpunkten i deras tankefär, så att deras tankar och idéer alltid kunna vara av andligt slag, och för att deras metoder i undervisningen alltid må kunna vara den helige Andes ledning underlagda. Den helige Ande i sin allra högsta uppenbarelse måste sätta dem i stånd till att göra bruk av sina yppersta anlag och förutsättningar, i det att de låta Gud verka i sig

både att vilja och att göra efter hans eget välbehag...

Bön och tålamod behövas

Eleverna i din klass äro måhända fördärvade och styvsinta, böjda för vad ont är; kanhända ställa de ditt tålamod hårt på prov; men likväl äro deras hjärtan en jordmån, i vilken du skall så den himmelska säden, vilken törhända en gång kommer att bära god skörd. Är läraren ej fylld av Guds Ande, kommer han att tappa modet, mista sin självbehärskning och då kan han genom blott ett otåligt ord eller en sträng tillrättavisning göra allt sitt inflytande om intet, och hans arbete skall misslyckas.

Lärarna i sabbatsskolan behöva vandra inför Gud med varsamhet och i bön. De måste i allt sitt arbete minnas, att de skola avlägga räkenskap. De ha fått ett tillfälle till att vinna själar för Kristus, och ju längre de unga få fortsätta i sin obotfärdighet, desto mer hårdnackat blir deras motstånd mot den helige Ande. Efterhand som åren gå, bli de sannolikt allt mindre mottagliga för det gudomliga, mindre känsliga för kristendomens inflytande. Satan arbetar varje dag för att binda dem i deras vanor och i deras obotfärdighet, och det är mycket osannolikt, att de bli kristna. Och vilken räkenskap skall väl en likgiltig lärare till slut komma att avlägga? Varför låter läraren sin moraliska rädsla och sin andliga blyghet binda sig och hindra sig från att göra de största ansträngningar för att omvända någon dyrbar själ bland barnen och de unga? Varför icke låta den helige Ande omgiva själen med sin helighets atmosfär och fördriva det moraliska mörkret, så att

samtidigt det himmelska ljuset kan föras också till andra?

Den i sanning omvända sabbatsskolfunktionären skall icke låta sig ledas av de världsligas seder och bruk, utan han skall kunna bevara en moralisk självständighet. Han skall sätta ett föredöme, som svarar mot hans bekännelse, i det han går ut ifrån världen och håller sig fjärran från dess anda och dess vanor. Han skall icke i den allra minsta mån låta sig rubbas i sin fasta föresats om att vara ett med Kristus, ej heller skall han pruta av en hårsman i sin trohet mot Gud eller i kampen mot stolthet, mot deltagande i egoistiska nöjen och njutningar, mot bortslösande av pengar för att tillfredsställa sina begär eller sin lust att lysa, utan han skall vara ett föredöme i karaktär, i uppförande och i klädedräkt.

Du, som verkar inom sabbatsskolan, vill du fylla Kristi krav eller världens? Vill du säga: ”Jag vill taga på mig korset och följa Jesus”? Vill du icke utveckla den ömhet och det allvar i övertalning och förmaning, som han lade i dagen, och vara ett exempel på sanningens ädla grundsatser, så att du i ditt liv och i din karaktär uppenbarar, vad Kristi religion gjort för dig? Skola vi ej alla akta på apostelns förmaning: ”Ikläden eder fastmer Herren Jesus Kristus, och haven icke sådan omsorg om köttet, att onda begärelser därav uppväckas!” (Rom. 13: 14.)

De unga behöva, att man i deras liv framställer för dem, vad sann kristendom är. En sådan kristendom skall visa sig ha en livgivande kraft, ett alltövertärande inflytande. Ur hjärtats hängivenhet åt Gud skall spira fram glädje och lycka, och följd

skall bli en ständig tillväxt. Det är denna kristendom, som de unga måste få syn på, om de skola kunna dragas till Kristus. En sådan kristendom kommer att efterlämna sitt gudomliga intryck på människosjälén, och de som äga den, skola genom Guds vederkvickande nåd bli både intellektuellt och fysiskt förnygrade.

Du, som tar del i skolarbetet eller är lärare vid någon av våra sabbatsskolor, följ detta under ett år och pröva, om du ej skall kunna säga : ”Herren har verkat underbart, ty många själar ha blivit förda till Mästaren såsom dyrbara kärvar till den himmelska ladan.” (S. S. W., december 1891.)

I sabbatsskolan bör utföras mycket personligt arbete. Nödvändigheten av sådant arbete blir ej beaktad så, som den borde bli. Med hjärtat fyllt av tack för den Guds kärlek, han blivit delaktig av, bör läraren arbeta med ömhet och allvar för sina elevers omvändelse.

Vilka bevis kunna vi giva världen för, att sabbatsskolans verksamhet icke blott är ett sken? Den kommer att bli bedömd efter sina frukter. Den blir värdesatt efter elevernas karaktär och arbete. I våra sabbatsskolor böra de unga kristna bliva betrodda med något ansvar, för att de skola få tillfälle till att utveckla sina anlag och sin begåvning och förvärva ändlig kraft. De unga må först överlämna sig själva åt Gud, därpå må de under sina tidigaste erfarenheter bli lärda att hjälpa andra. Ett sådant arbete skall låta deras krafter komma till sin rätt och lära dem att lägga planer och att utföra dessa till sin omgivnings bästa. De unga böra söka deras sällskap, som

behöva hjälp, icke för att föra lättsinniga samtal, utan för att kunna uppenbara Kristi karaktär och vara Guds medarbetare och på så sätt vinna dem, som icke överlämnat sig åt Gud. (S. S. W., januari 1892.)

Kapitel 6

Avsikten med sabbatsskolans arbete

När en ung person omvänder sig, så bör han ej få gå sysslolös; giv honom något att göra i Herrens vingård! Anvisa honom något arbete som lämpar sig för hans begåvning, ty Herren har givit envar sitt arbete. Låt oss samarbeta med Herren i alla avseenden och sätta varje medel i verksamhet, varigenom deras förmågor, som äro förenade med skolan, kunna utvecklas till att bli till nytta. Människorna måste ställa sig under ettdera av de två makters baner, som regera jordens inbyggare. Kristus, livets furste, och satan, mörkrets furste, önska båda få män och kvinnor och ungdomar i sin tjänst. Det är den kristne lärarens och elevens plikt att göra allvarliga ansträngningar för att antalet i Kristi led ständigt må ökas och att inbjuda varje själ till att taga sin plats under furst Immanuelns blodbestänkta baner ...

De unga böra giva akt på den vise mannens ord: "Förtrösta på Herren av allt ditt hjärta, och förlita dig icke på ditt förstånd" (Ordspr. 3:5). De böra vandra stilla och varsamt inför Herren, under bön och i tillit till honom, och samtidigt använda all sin förmåga och alla sina krafter, i det de utnyttja alla sina tillfällen och sätta sin lit till vad Herren kan göra med de förmågor, de helgat åt honom. Vid vart steg böra de fråga sig: "Är detta Herrens väg?" Ödmjukhet är ett kännetecken på dem som äga den sanna visdomen, och de skola aldrig vara självsäkra och lysande, vilken utveckling de än måtte ha

nått.

Livslång tjänst

Herren söker unga män och kvinnor, som äro villiga att omgjorda sig till livslångt, allvarligt arbete i sabbatsskolverket. Ryckvisa försök kunna icke uträtta mycket gott eller göra någon till en framgångsrik arbetare i Guds verk. Det är genom att tåligt hålla ut i det goda, som du skall kunna bli en Guds medarbetare. Du måste räkna dig som Guds tjänare dag för dag. Var flitig i ditt arbete en dag i sänder och se till att du ej gör stigarna krokiga för dina fötter, att icke de stapplande ledas bort från rättskaffenhetens stig genom dina oriktiga handlingar.

I sabbatsskolan önskar Herren ha lärare, som äro villiga att ägna sig helt åt sin tjänst, samtidigt som de föröka sin förmåga genom att göra bruk av den och utveckla sig än vidare i det, de redan förvärvat. Herren önskar ha verksamma kristna i sin församling; ty den verksamme har färre frestelser än den som går sysslolös. De som i sanning tro på Kristus, skola vara Guds medarbetare. De skola vara ledda av hans Ande; deras kärlek skall vara ren, deras lidelser behärskade, och deras liv skall bära dyrbar frukt till Guds ära; ty från dem som i sanning tro på Kristus, skall utgå ljus. De som ha en levande förbindelse med rättfärdighetens sol, skola ständigt erhålla mera ljus från Guds ord. Ingen får draga den slutsatsen, att det ej finnes mer sanning, som kan uppenbaras. Den flitige, bedjande sanningssökaren skall ännu kunna finna många dyrbara strålar av ljus, som utgå från Guds ord. Många oskattbara

pärlor, som ännu ligga spridda, skola bli förda samman för att bli Guds sista församlings egendom. Ljuset skänkes emellertid icke blott för att stärka församlingen, utan även för att lysa för dem som äro i mörker. Guds folk skall förkunna hans lov, som kallat dem ut från mörkret ut i sitt underbara ljus. Kristus har om sitt folk sagt: ”I ären världens ljus”, och det är ljusets uppgift att lysa och att skingra mörkret... (S. S. W., februari och mars 1892.)

Kapitel 7

Ett hjärtats förändring hos både lärare och elever

Varje lärare i sabbatsskolan bör vara en Kristi efterföljare, och de som icke tagit ståndpunkt som Kristi lärjungar och i sin vandel bevisat, att de äro kristna, böra icke anmodas att vara lärare i sabbatsskolan; de behöva, att någon först lär dem grundprinciperna i kärleken till Gud och i gudsfruktan. ”Mig förutan kunnen I intet göra”, säger Kristus. Till vad nytta skulle dens undervisning vara, som ej själv har någon personlig erfarenhet av Kristi kraft? Det skulle vara ganska självmotsägande att anmoda en sådan att ta en klass i sabbatsskolan; men ännu värre är dock, att en klass står under inflytande av en lärare, vilkens klädsel och uppförande är ett förnekande av Frälsaren, vilken han föregiver sig tjäna.

De som undervisa i sabbatsskolan, måste ha sina hjärtan så värmda och styrkta av sanningen, att de icke allenast äro ordets hörare utan även dess görare. De böra hämta näring från Kristus, liksom grenarna näras av vinträdet. Den himmelska nådens dag måste falla över dem, så att deras hjärtan kunna vara lika dyrbara plantor, vilkas knoppar öppna sig och utsända ljuvlig doft såsom blomster i Guds trädgård. Lärarna böra vara flitiga granskare av Guds ord och städse visa, att de dagligen mottaga undervisning i Kristi skola och att de äro i stånd att dela med sig åt andra av det ljus, de mottagit från honom, som är den store Läraren, världens ljus.

Lärarna böra känna sitt ansvar och utnyttja varje tillfälle till framgång, så att de må kunna utföra sin tjänst på bästa sätt och så att följderna blir själars frälsning. Både lärare och elever måste vakna upp och inse betydelsen av att de skola visa flit och uthållighet i läsandet av Guds ord. De böra ha flitigt umgänge med Gud, ty äro de hos Gud skola ej de små frestelserna övervinna dem, och de skola icke där kunna vara behärskade av maklighet och likgiltighet. De som bekänna sig vara Kristi arbetare, få icke visa någon som helst svaghet eller slöhet inför det egna jaget.

Sanningen bör undersökas punkt för punkt; ty Guds sanning är utan gräns och i studiet av den böra både lärarna och eleverna visa det mest levande intresse för att komma till kunskap om, vad Gud sagt. I åratal har Guds röst bjudit oss: "Undersök, undersök, undersök!" Sätt dig noga in i varenda samlingspunkt, så att du själv kan ha en personlig förvissning om, vad som är sanning och vad som är villfarelse. Eleverna böra få undersöka på egen hand, så att de må lära känna Guds djuphet. Detta arbete bör utföras i Kristi anda. Intet band får läggas på eleverna.

Under studiet av den Heliga skrift ha vi stort behov av ett ödmjukt sinne och ett botfärdigt hjärta och av att söka Gud allvarligt. De som komma med en saktmodig ande, sökande sanningen, skola i sitt sökande få hjälp av Guds änglar.

Herren skall skaffa män till att föra sanningens budskap till världen och till hans folk. Om de som bekläda ansvarsfulla poster,

icke gå fram, när Guds försyn öppnar vägen, och förkunna det budskap som lämpar sig efter tidens krav, så skall varningens ord överlåtas åt andra, som skola fullfölja sitt kall med trohet. T. o. m. mycket unga kristna skola bli kallade till att ”ropa med full hals, utan återhåll” (Jes. 58:1).

Vad verket mest behöver är gudhängivna unga män och kvinnor, som känna ett personligt ansvar för dess framgång och som vilja samarbeta med Guds redskap för att sprida ljus i världens moraliska mörker.

Många, som bekänna sig vara kristna, tro ändock blott till hälften på Guds ord. De studera icke ordet med allvar utan slösa i stället bort sin dyrbara tid med att läsa romaner och äventyrsböcker. En blott och bart förståndsmässig insikt i Guds ord skall ej kunna åstadkomma någon förändring i vårt liv, ty livet bestämmes av hjärtats tillstånd. När lärarna i sabbatsskolan givit undervisning om de yttre tecknen på Guds närvaro i hjärtat, så är detta blott början av deras arbete och de böra icke avbryta sin verksamhet, förrän de fått bevis på att Guds befallningar fått en plats icke blott i elevernas förstånd, utan att de även blivit inristade i deras hjärtan. (S. S. W., april 1892.)

Gud fordrar av dem som bekläda ansvarsfulla poster inom sabbatsskolans verksamhet, att de skola avlägga all egoism och att de skola upphöra att lita blott på sig själva och hänga fast vid sina egna meningar. Kommer ett budskap till dig, som du icke förstår, så var mycket noga med att ta reda på de grunder, som budbäraren ger,

i det du sammanför skriftställe med skriftställe för att komma till klarhet om det finner stöd i Guds ord eller ej. Tror du, att den ståndpunkt, som intages, icke kan försvaras med Guds ord, eller att den ståndpunkt, du intager angående detta ämne, icke kan motsägas, så framhåll dina skäl; ty du skall icke rubbas från din övertygelse genom att ställas inför villfarelse. Det är varken dygd eller manlighet att föra ett ständigt krig i mörker, där du sluter till dina ögon, för att du icke skall se, täpper till dina öron, för att du icke skall höra, och förhärdar ditt hjärta i okunnighet och vantro, för att du icke skall behöva ödmjuka dig och medgiva att du mottagit nytt ljus angående vissa samlingspunkter. Frälsarens förmaning att rannsaka skriften efterkommes icke genom att man avhåller sig från att undersöka sanningen. Är det att söka efter dolda skatter, att kalla frukterna av en annans arbete för ett värdelöst sammelsurium och ej alls företa någon undersökning för att se, om ej i den samling tankar, man fördömer, dock kunde finnas ovärderliga sanningsskatter? Vilja de som ännu behöva att lära nästan allting, hålla sig borta från det ena mötet efter det andra, där de dock kunde få tillfälle till att undersöka de budskap som meddelas till folket, blott därför att de inbilla sig, att de åskådningar, sanningens lärare framhålla, måhända ej skulle överensstämma med det, de mena vara sanning? Så handlade även judarna på Kristi tid, emedan de hade onda, vantrogna hjärtan, som avveko från den levande Guden, och vi ha blivit varnade för att göra som de och ledas till att välja mörkret i stället för ljuset. Ingen enda av dem som inbilla sig, att de känna till och veta allt, äro för gamla eller för kloka för att kunna lära av den levande Gudens allra ringaste sändebud. -- (S. S. W., juni 1892.)

Vad det betyder att vara en Guds medarbetare

”Förmana likaledes de yngre männen att skicka sig tuktigt. Bliv dem i allo ett föredöme i goda gärningar, och låt dem i din undervisning finna oförfalskad renhet och värdighet, med sunt, ostraffligt tal, så att den som står oss emot måste blygas, då han nu icke har något ont att säga om oss” (Tit. 2:6-8).

Där brist är på allvarlig gudsfruktan, där dagligt umgänge med Gud försummas, där kommer läraren att i sabbatsskolan bli torr och tröttande i sin undervisning. Hans ord skola icke äga någon kraft att påverka elevernas hjärtan. Att vara Guds medarbetare betyder något långt mer än att blott gå i sabbatsskolan, övervara gudstjänsterna eller ta del i undervisningen och vittnesbördsmötena. Att vara en Guds medarbetare betyder, att i hjärtat ha en innerlig längtan efter frälsning för de syndiga själar, Kristus lidit och dött för. Det betyder att vara fylld av omsorg för verket, att alltid tänka på att göra undervisningen intressant och på att finna medel för att med alla de naturliga krafter, som blivit en givna, draga i samma riktning som Kristus drager, så att själar må kunna bli vunna för hans tjänst och sammanbindas med honom genom hans eviga kärleks linor.

En Guds medarbetare skall ej rygga tillbaka för heliga förpliktelser, utan han skall vara villig att för Kristi skull utstå både möda, saknad och försmädelse. Han skall kunna finna sig i att bli avvisad, även om detta är svårt att tåla och ödmjukande för den mänskliga stoltheten.

En Guds medarbetare skall alltid komma ihåg, att Jesus tålde både smädelse och hån, och att han var villig att bli förkastad och dödad, blott han kunde frälsa de förtappade. Varje detalj av arbetet på skördefältet betyder uppoffring och självförnekelse. Det betyder, att den tid, som vanligtvis användes till mindre viktiga ting, måste nyttjas i studiet av skriften, för att du må kunna lära dig att utföra fruktbringande arbete i den gren av verket, du är bestämd till. Det betyder att du måste lära känna Guds Ande. Det betyder att du måste bedja mycket och med allvar tänka på hur du skall kunna begagna alla dina naturliga förmågor till att föra fram Guds verk på ett resultatgivande sätt.

Du är en tjänare, anställd av Gud och utsänd för att uppbygga hans rike på jorden, och du måste utföra din del till frälsning för själar, vilka Kristus betalt med sitt eget blod. Är då undervisningen i sabbatsskolan ett så ringa arbete att det ej tarvar hjärtats förberedelse? Många som åtaga sig att undervisa en klass, hysa blott föga intresse för undervisningen, och de skada det heliga verket genom sitt intresselösa arbete.

Den nödvändiga erfarenheten

Jag säger dig i fruktan för Gud, du, som är lärare eller arbetare i vilken gren som helst av sabbatsskolverksamheten, att med mindre du har en levande förbindelse med Gud och ofta träder fram inför honom i bön, skall du icke kunna utföra ditt arbete med himmelsk visdom och vinna själar för Kristus. En Guds arbetare måste vara iklädd ödmjukhet såsom i en klädnad. Herren skall ge akt på och

välsigna den ödmjuke arbetaren, som har ett läraktigt sinne och en vördnadsfull kärlek till sanningen och rättfärdigheten, var en sådan arbetare än har sin plats. Är du en sådan, skall du hysa särskild omsorg för dina elever genom att anstränga dig speciellt för deras frälsning. Du skall närma dig dem i kärleksfullt medlidande, besöka dem i deras hem, skaffa dig upplysningar om deras ståndpunkt genom att samtala med dem om deras erfarenheter i det som hör Gud till, och du skall på trons armar bära dem fram inför Faderns tron.

Intet gott uträttas genom att du tillrättavisar, anklagar och irriterar dina elever, när de äro oroliga och besvärliga. Kom ihåg, att du skall vara en tålig Guds medarbetare, och att hela himmelen intresserar sig för det verk du utför; och deltagande i vilken gren som helst av Guds verk betyder möda och börda för själar. ”Var modig, var stark!” Fråga din Herre, som ödmjukade sig och led döden på korset, vad han vill, att du skall göra. Använd alla de pund, som blivit dig anförtrodda, i ditt arbete och sätt dem in på banken. Genom Kristi nåd skall du kunna utföra ett värdefullt arbete för Mästaren. De gudomliga hjälpkällornas rika förråd stå till ditt förfogande, och genom bön och tro kan du gripa Guds löften och använda dem efter ditt behov. Helga dig själv och allt, du har, till hans tjänst, som älskade dig och utgav sig själv för dig. Jesus säger: ”Däriigenom bliver min Fader förhärligad, att I bären mycken frukt och bliven mina lärjungar” (Joh. 15:8). Detta gäller arbetet i sabbatsskolan likasåväl som predikantens arbete. Nu är det gyllene tillfället kommet till att utså dyrbar säd, som skall spira upp och bära frukt till evigt liv. Nu kan du vara en ”livets lukt till liv”; ty när du åt

andra kan dela med dig av de sanningar, som du förvärvat genom en djup erfarenhet, så ha dessa en livgivande kraft, som skall påverka hjärtana och draga dem till Gud. När Jesus drager och hans medarbetare draga med honom, så måste i sanning det hjärta vara hårt, som ej skall bliva påverkat och uppmjukat genom den gudomliga kärlekens kraft. (S. S. W., juli 1892.)

Kapitel 8

Behove'c av gudhängivna lärare

De som sysselsätta sig med sabbatsskolarbetet, böra vara sådana, som helt överlämnat sig åt Gud. De böra vara män och kvinnor, som ha stark tro och varma hjärtan, som äro brinnande i anden och intressera sig för allt, som hör Kristi sak till. De böra avskilja sig för arbetet med ett oegennyttigt strävande och utan hänsyn till, vilka offer det må kräva av dem; de böra lägga sig på altaret och bedja med starka rop och med tårar om omvändelse för de unga människor, som anförtrotts dem. All egennyttig äregirighet måste korsfästas hos dem som arbeta för Herren inom sabbatsskolan, och de måste vara ”fria från genstridighet och begär efter fåfänglig ära. Fast hellre må var och en i ödmjukhet akta den andre förmer än sig själv” (Fil. 2:3). Deras huvudsakligaste strävan, som arbeta inom sabbatsskolan, bör vara att lära de unga att utföra sin plikt i enfald och i fruktan för Gud.

Den största bristen inom sabbatsskolan är icke bristen på maskineri utan bristen på kunskap om andliga ting. Hur väl tarva ej arbetarna ett Andens dop för att kunna bli sanna missionsarbetare inför Gud! De böra lära sig spänna sina krafter till det yttersta för att kunna få större kännedom om bibelns sanningar. Lärarna i sabbatsskolan böra dagligen bedja om himmelskt ljus, så att de må kunna upplåta ordets skatter för de ungas sinnen. Varför icke ödmjuka eder inför Herren och låta de intryck, som den helige Ande

gör, komma till synes i eder karaktär och i edert arbete? Alltför mycken självbelåtenhet finnes bland dem, som sysselsätta sig med sabbatsskolarbetet, för mycket maskineri, för mycken vanemässighet; och allt detta bidrager till att föra själen bort ifrån honom, som är det levande vattnets källa... -- (S. S. W., september 1892.)

Kapitel 9

Följ Kristus!

Ledarna och arbetarna inom våra sabbatsskolor ha ett mycket viktigt och stort arbetsfält att sköta. De behöva den helige Andes dop, så att de må kunna använda de allra bästa metoder och följa de allra bästa planer, på det att deras verk må lyckas helt igenom. Herren vill stå dem bi i deras strävanden; ty de unga äro köpta med Guds enfödde Sons blod. Herren älskar dessa unga och gav sin Son i döden, ”på det att var och en som tror på honom skall icke förgås, utan hava evigt liv” (Joh. 3:16).

Mycket upplysningsarbete finnes att utföra. Lärarna böra ofta bedja för och med barnen och de unga, för att de skola ”se Guds lamm, som borttager världens synd”. De böra lära de unga att inse sitt ansvar inför Gud och hjälpa dem att förstå, vad Kristus fordrar av dem. Tag i bruk varje inflytande, som du på något möjligt sätt kan betjäna dig av, för att intressera dem för den Heliga skrift. Verka för deras själar, så att de själva kunna bli nitiska arbetare, som bruka sina pund till att dela med sig åt andra av det som de själva fått.

Kristligt sinnade kvinnor kunna utöva ett gott inflytande över ungdomen och barnen. Deras begåvning och förmågor har Gud givit dem, och de böra helgas helt till hans tjänst. Många äro snara att se och raska att handla, men de behöva ett mer innerligt umgänge med

Gud. De skola söka finna nya metoder och nya sätt, på vilka de kunna utveckla sin karaktär och lära de unga att bruka de pund, Gud givit dem.

När gång efter annan funktionärer väljas, måste noga ses till att icke rent personliga hänsyn tillåtas spela in, utan man må giva ansvarsfulla poster endast åt dem, som man är övertygad om älska och frukta Gud och som vilja taga Gud till sin rådgivare. Utan kärlek och gudsfruktan skall arbetet misslyckas, vilken storartad begåvning vederbörande än må besitta. Jesus har ju sagt: "Mig förutan kunnen I intet göra." Detta att välja funktionärer bör icke överlåtas till sabbatsskolans elever. Ett ofta återkommande ombyte av funktionärer är fördelaktigt för sabbatsskolan; ty det är icke gott att blott en enda person predikar för alla de andra. Vederbörande kan ha vissa förträffliga egenskaper, men brister kanske i något annat avseende. En annan som väljes kan vara duktig i det som var den andres svaghet. Olikartade karaktärer och egenskaper skola ge rum för nya tankar och nya begrepp och detta har sin betydelse. Men välj framförallt sådana, som i sin själs enfald leva efter sanningen, frukta och älska Gud och mottaga undervisning i hans skola. De komma att föra eleverna uppåt och framåt. Under förståndiga lärares ledning skola eleverna få större intresse för Guds ord och vinna djupare insikt i skriften. Låt Jesus vara huvudämnet i varje läxa. Den undervisning, Kristus givit sina lärjungar, är av den största betydelse. -- (S. S. W., mars 1893.)

Kapitel 10

Ingen framgång utan Guds Ande

Funktionärerna och lärarna inom sabbatsskolan tarva den helige Andes vägledning och undervisning så att de verkligen kunna undervisa och inspirera och få eleverna att minnas det som de lära. Det är den helige Andes verk att påminna om Kristi ord och gärningar, så att de som giva undervisning om världens Frälsare, skola kunna få kraft till att göra Kristus upphöjd för elevernas sinnen. I allt som rör sabbatsskolan är behovet av den helige Andes hjälp stort, för att de män och kvinnor, som till att bekläda ansvarsfulla poster såsom ledare, funktionärer och lärare, skola kunna vara Guds män och kvinnor.

Det är icke alltid bra att låta sabbatsskolan stå under en enda mans ledning, ty han kommer att leda sabbatsskolan efter sitt sinne och efter sina egna föreställningar. I sabbatsskolan böra finnas arbetare, som kunna komma med nya, friska tankar och främja dess andliga liv. Skolan kan måhända känna sig bunden vid en som gjort en lång och trogen tjänst; men man måste ta större hänsyn till skolans bästa, än till vad lärarna och eleverna personligen föredraga. När det är tydligt, att skolan skulle ha nytta av en förändring och tillgång finnes på arbetare, som veta vad det vill säga att ha börda för själar, så låt intet stå i vägen för förändringen. De som äro fria från all äregirig traktan efter självupphöjelse, skola, även om de därigenom komma att frånträda sin plats, begärligt mottaga varje

hjälp, som kan betyda en framgång och en lyftning för sabbatsskolans elever. De som äro gamla och erfarna i verksamheten, ha lärt vad som kan vara befordrande för Guds sak, och de yngre männen, som icke helt lämpa sig för arbetet, böra taga exempel av de äldre bröderna, som visat trohet i det som blivit dem anförtrott och på så sätt tillägna sig visdom och taktfullhet, så att de kunna få den framgång, som är så nödvändig för utförande av ett gott arbete.

Inom sabbatsskolans verksamhet finnes det ett vidsträckt fält, som måste arbetas på med den största flit, nämligen detta att inspirera de unga ibland oss till att överlämna sig helt åt Gud, så att han kan bruka dem i sin tjänst. I våra sabbatsskolor böra finnas nitiska, trofasta arbetare, som med vaken blick kunna lägga märke till vilka som äro påverkade av den helige Ande och som kunna samarbeta med Guds änglar i att vinna själar för Kristus. Sabbatsskolans arbetare äro betrodda med ett heligt ansvar, och sabbatsskolan bör vara en plats, där män och kvinnor, ungdomar och barn kunna genom en levande förening med Gud undervisas så, att de kunna bli en styrka och en välsignelse i församlingen. De böra hjälpa församlingen framåt och uppåt, så långt det står i deras makt, i det de själva gå från kraft till kraft.

Några viktiga frågor

Vad är orsaken till att det i våra församlingar finnes så många, som ej äro grundade och rotfasta i sanningen? Varför finnas i församlingen sådana, som vandra i mörkret och icke i ljuset, vilkas

vittnesbörd äro slöa, kalla och fyllda av klagan. Varför finnas några, vilkas fötter ständigt synas färdiga att träda in på sidovägar och förbjudna stigar, och som alltid ha att berätta någon bedrövlig historia om frestelse och nederlag? Ha församlingsmedlemmarna i dessa fall känt sitt ansvar? Ha församlingsledaren och församlingstjänarna tagit sig an de svaga och vilsefarande? Ha de insett, att de vacklande stå i fara att taga skada till sina själar? Ha de både genom förmaning och föredöme sökt sätta den villfarandes fötter på den fasta klippan? Ha sabbatsskolans lärare och funktionärer förstått, att de ha ett arbete att utföra med att leda de ungas fötter in på säkra stigar och att de måste akta varje egen fördel för intet för att kunna vinna själar för Mästaren? Det är absolut behov av en reform inom varje gren av arbetet.

Underbara tillfällen förbli obeaktade i vår sabbatsskolverksamhet. Låt män och kvinnor med skilda begåvningar få ta del i arbetet och i gudsfruktan göra sitt bästa för våra ungas frälsning. Låt icke dem, som utföra allt sitt arbete på ett mekaniskt sätt, fullständigt ta ledningen av sabbatsskolan om hand och utbilda skolan i vissa bestämda former efter vissa bestämda sedvanor och så kväva allt liv i en mångfald av förordningar. Det är nödvändigt att ha ordning; men förutom våra regler och förordningar behö'va vi en hel del mer andlig kunskap. Vi stå i behov av en livgivande kraft, en varm hänförelse, en verklig ström av liv, för att våra skolor må kunna bliva fyllda av en atmosfär av sann gudsfruktan och renhet, så att man där kan få verklig andlig framgång, för att Herrens fruktan må kunna vara det alltigenomträngande i dem och för att ledarna icke må låta sig nöja

med ett livlöst fasthållande av vissa former, utan i stället sätta varje redskap i verksamhet, var och en för att sträva efter att hans sabbatsskola må bli den bästa och mest förädlande i världen. Detta bör vara det mål och den uppgift varje arbetare inom sabbatsskolan förelägger sig.

De ledande inom våra sabbatsskolor böra vara män och kvinnor med snabb uppfattning, sådana som ha Guds Andes hjälp till att tyda människornas karaktär, som verkligen kunna ha rodret i sin hand och som kunna förstå en karaktärs olika sidor samt ådagalägga takt och vishet i behandlingen av de olika naturerna. Många finnas, som till namnet kunna fylla en ordförandes plats; men vad som behöves är män, som kunna fylla platsen i ordets verkiga bemärkelse. Många finnas, som på ett tillfredsställande sätt kunna genomgå de olika formerna; men de förmå icke väcka mod och hopp eller inspirera och sporra till kraftansträngningar och bibringa liv av sådant slag, att sabbatsskolan blir en levande, växande kraft till det goda.

Även för lärarna ligger ett stort arbetsfält öppet, och de böra söka att förstå, hur de skola kunna arbeta på ett sätt, som kan leda och utveckla barnens sinnen och hjärtan. För att kunna arbeta med framgång för ungdomen och barnen måste de äga den visdom, som kommer från ovan. Många kortsynta lärare finnas, vilka följa ett tillvägagångssätt, som ej alls för med sig goda resultat, och i stället för framgång åstadkomma de tillbakagång. Vad både arbetare och lärare behöva är den helige Andes utgjutelse, så att det icke blir ryckvisa förbättringar utan en ständig till växt i nåden, med en ständig tillgång på andligt liv och andlig kraft. -- (S. S. W., mars

1896.)

Kapitel 11

Kärleken är den dragande kraften

I vårt arbete för själar inflätas allt för litet medkänsla. Gud fordrar icke att vi skola truga, övertala och draga för att få själar förlikta med honom. Om vi framhålla sanningen, som den är i Jesus, skall kristendomen ej bli betraktad som en plåga utan som en fröjd. Lärarna måste ha solsken, tacksamhet och en fullhet av kristlig ömhet och medlidande med sig i sitt arbete och genomsyra elevernas hjärtan med kärlekens oegennyttiga ande; ty det är denna ande, som råder i himmelen. Skola icke de som arbeta inom sabbatsskolan vara villiga att bortlägga all stolthet och all egenkärlek och av hjärtat bli ordets uppriktiga görare? ”Ikläden eder fastmer Herren Jesus Kristus, och haven icke sådan omsorg om köttet, att onda begärelser därav uppväckas!” (Rom. 13:14). En sant troende förlitar sig på Kristus i obetingad underkastelse, villig att följa honom, vart det än bär. När detta har som följd ett väl ordnat arbete, skola många själar bli förda såsom dyrbara kärvar till Mästaren.

Föräldrarna och lärarna böra söka att öva inflytande över barnens sinnen från de allra tidigaste åren, och visa dem, hur nödvändigt det är att bli frälst. De böra lära barnen att Gud är deras himmelske Fader, och att han visat sin kärlek till dem genom att giva sin enfödde Son och att världens Frälsare uppenbarade sin kärlek till dem, genom att han kom till världen och dog på korset, för att vi skulle kunna få liv. Om dessa sanningar framställas i

kärlek och ömhet, skola de efterlämna ett varaktigt intryck på de ungas sinnen och hjärtan. Såsom bilden återspeglas i en spegel, så skola dessa ämnen återspeglas i sinnet, när de belysas av Kristi kärlek.

Inflytanden i hemmet

Hemmet bör göras till en skola för kristlig undervisning och icke till ett hemvist för slavar. Kvällarna böra utnyttjas såsom värdefulla tillfällen till att undervisa barnen om rättfärdighetens väg. Men hur många barn bliva ej i detta avseende sorgligen försummade? De uppfostras icke i hemmet till att förstå Guds sanningar, och läras ej att älska rättfärdigheten och att göra rätt. Våra barn böra undervisas med tålmod, så att de kunna förstå de lagar, de skola rätta sig efter, och lära känna de källor, varifrån deras gärningar skola utspringa. De böra ledas i överensstämmelse med himmelens lagar och läras att hålla fast vid sanningen, sådan den är i Jesus. På så sätt skola de en gång kunna dväljas i änglars sällskap och kunna bestå inför vår Frälsares åsyn.

Ett rätt hopp och en rätt längtan kan inplantas i varje människosjäl, och de unga kunna alla ledas till att se det sköna i att vandra helighe tens väg. I varje enskilt fall kan det bli nödvändigt att följa olika riktlinjer vid behandlingen av de unga, så att de må kunna under visas, utvecklas och fullkomnas så, att de var för sig kunna göra den största nyttan i livet. Hur få äro ej de som förstå, vilket värde de pund ha, som Gud givit dem! Hur många föräldrar förstå väl sanningen av att en full utveckling av sinne och hjärta endast kan

äga rum där en levande förbindelse finnes med honom, som är all visdoms, krafts och helighets källa? Sanningen är utan gränser, och den, vars sinne upplyses och ledes av Guds Ande, skall gå från kraft till kraft, och finna att hans stig bliver allt klarare och klarare, tills slutligen solen står i sin middagshöjd.

Men under det att det är möjligt för oss att förkovras i kunskap och sanning, må vi icke heller blunda för det förhållandet, att vi kunna gå tillbaka likaväl som framåt. Vi kunna dragas mot jorden likaväl som mot himmelen.

Många själar finnas, som gå än i den ena än i den andra riktningen. Lömska och förföriska inflytanden finnas, som kunna draga själen bort från Gud och de himmelska tingen. Det är absolut nödvändigt att passa noga på var och en alltifrån den tidigaste barndomen till ungdomens och mandomens år. I synnerhet böra de som känna faran av det onda och som känna den kärlek och det intresse, Gud hyser för varje enskild själ, göra det till sin uppgift, att vaka över själarna tänkande på att de en gång skola avlägga räkenskap därför. Liksom Abraham böra föräldrarna se till att deras hus efter dem lär känna Herrens väg. Sker ej detta, kommer satan att med glädje åtaga sig föräldrarnas värv och uppfostra barnet som det behagar honom; o, hur mycket av detta arbete överlåtes ej även åt honom! Föräldrarna måste göra sin plikt mot dessa, som äro beroende av dem, och utbilda deras karaktärer efter den himmelska förebilden. Om föräldrarna med en levande tro och full tillit till Herren utföra den del, som blivit dem anvisad, så skall Gud även utföra sin del, och tusenden av de barn, som nu äro utan Gud och

utan hopp i världen, skola förenas med församlingen.

När de ungas omvändelse blir till en stor börda, som vilar på föräldrarnas och lärarnas skuldror, då skall man städse anstränga sig att stärka ungdomens karaktär och att leda deras smak och önsknings in på de himmelska spåren. Varje själ kan utveckla goda och starka dygder. Var och en kan nå den fulla höjden och djupet och bredden av den andliga kunskapen och bli passande för ett högre liv. När föräldrarna ta det första steget, och inrätta sina egna bruk och vanor med avseende på mat, kläder och vandel så enkelt som möjligt och göra detta endast för att ära Gud, då skall det bli ordning i hemmet, och barnen skola icke längre bli försummade; man kan då få tid till att taga sig an deras undervisning och utveckling.

Barnens omgivning bör vara den allra bästa, vad inflytanden och sällskap angår. De föräldrar, som i gudsfruktan och kärlek vilja fylla sin plikt, komma att vara ytterst noga med att ge akt på varje ord, de uttala, så att de icke senare, när barnen börja taga efter dem i sitt tal, skola få höra sådana ord användas, som skola vålla dem sorg och smärta. De skola avhjälpa barnens svagheter, okunnighet och brister genom en hög moralisk undervisning, så att dessa kunna växa upp starka i renhet och med väl inrotade vanor, som skola bidra till att skänka dem hälsa och lycka. Genom en sådan uppfostran skola de inhämta den kunskap, som hos dem skall utveckla en stark och väl balanserad karaktär.

Överlåter man åt de unga att själva skaffa sig kunskaper, skall

det visa sig, att deras tillfällen bli på gott och ont. Från många källor skall kunskapen om det onda tillföras dem och den skall senare aldrig helt kunna rensas ut. När föräldrarna försumma sin plikt att lägga grundstenen till sina barns karaktär och försumma att meddela det de allra bästa principer för att därmed uppbygga sin karaktär, kommer Guds och människornas fiende att genast betjäna sig av denna försumlighet, och de unga skola bli likgiltiga för sanning och dygd. Man bör göra hemmet till den bästa och käraste platsen i världen. Vad värde har väl det yttre och konstlade i jämförelse med det verkliga och naturliga? Herren har givit barnen gåvor, vilk fordra den mest omsorgsfulla vård både från föräldrarnas och lärarnas sida.

De, åt vilka Gud har överlåtit ansvaret att fostra de unga, böra vara i stånd att samarbeta med honom i att utveckla och förkovra hjärtats dyrbara pund, så att de unga må kunna tillägna sig den kunskap, som för dem skall betyda detsamma som ökad kraft och som blir ett förvärv, som kan tagas med in i det tillkommande livet.

Uppgiften att prägla och dana barnens och de ungas karaktär är en uppgift av den allra största betydelse, och i utförandet av detta verk är det nödvändigt att kunna framställa Kristus i hela hans oförlikneliga kärlek, så att hans ädla, himmelska gestalt må kunna dölja och motverka den dragningskraft, världen har. De unga få i detta icke se blott en teori, hur logisk denna än måtte vara; de måste se Kristi karaktär och härlighet. De måste visas på de himmelska skatterna, tills det lyckas att uppmuntra, hänföra och vinna dem. Jesu kärlek måste vara drivfjädern i varje strävande. Den fordrar,

den fångar, den tvingar. (S. S. W., augusti och september 1896.)